

prima instanță: V. Chiselița
(Judecătoria Buiucani mun. Chișinău)
instanța de apel: A. Panov, M. Anton, N. Simciuc
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 2ra-1348/17

ÎNCHEIERE

19 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecătorii: Maria Ghervas, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Gladii Feodor,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gladii Feodor
împotriva Parlamentului Republicii Moldova, Președintelui Parlamentului
Republicii Moldova, intervenient accesoriu Consiliul Concurenței, cu privire la
recunoașterea pîrîților responsabili de discriminare și hărțuire în câmpul muncii,
interzicerea încălcării drepturilor, restabilirea situației anterioare încălcării
drepturilor, încasarea venitului ratat și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2017, prin care a
fost respins apelul declarat de Gladii Feodor și menținută hotărîrea Judecătoriei
Buiucani mun. Chișinău din 10 octombrie 2016,

c o n s t a ț ă :

La data de 11.07.2014 Gladii Feodor s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată către Parlamentului Republicii Moldova, Președintelui Parlamentului
Republicii Moldova, intervenient accesoriu Consiliul Concurenței, solicitînd
recunoașterea pîrîților responsabili de discriminarea reclamantului și hărțuire în
câmpul muncii, restabilirea situației anterioare încălcării drepturilor; încasarea din
contul pîrîților a prejudiciului material în echivalentul a 12 salarii de funcție de
vicepreședinte de Plen al Consiliului Concurenței și a prejudiciului moral în sumă
de 300 000 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că dînsul este discriminat de pîrîți
pe criterii de opinie și pe criterii politice, pe motiv că nu este membru în unul din
partidele din Coaliția Pro Europeană.

În acest sens, menționează că pîrîții nu au asigurat egalitatea de șanse, nu au
executat prevederile art.42 alin. (3) din Legea concurenței și au exclus dreptul său la
muncă prin două mandate consecutive în Consiliul Concurenței. Mai mult,
Președintele Parlamentului a tratat diferit doi angajați, membri ai Plenului
Consiliului Concurenței, cu aceleași șanse la angajare.

Pîrîții au exclus dreptul lui de a participa la concurs conform art. 6 alin. (4)
din Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică.

Menționează reclamantul că este neîntemeiat refuzat de pârâți în reîncadrarea la un loc de muncă echivalent în modul prevăzut de art.18 alin. (2), art. 17 alin. (3) din Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, nu-i achită indemnizația egală cu un salariu în modul stabilit de prevederile art.17 alin. (3) din legea menționată supra.

Relevă reclamantul că conform Hotărârii Parlamentului „Cu privire la măsurile de organizare a Agenției Naționale pentru Protecția Concurenței” nr. 21 din 16.02.2007, Parlamentul a hotărât: Cărare Viorica se numește în funcția de director general al Agenției Naționale pentru Protecția Concurenței pe un termen de 5 ani. Echim Ion și Gladii Feodor se numesc în funcțiile de adjuncți ai directorului general al Agenției Naționale pentru Protecția Concurenței pe un termen de 5 ani.

La data de 16.02.2012 expiră termenul mandatului și din inacțiunea Parlamentului dînsul este obligat să continue activitatea.

La data de 30.06.2012 a primit Diploma de onoare de la Președintele Parlamentului - M. Lupu. Ulterior, la 14.09.2012, Agenția Națională pentru Protecția Concurenței se reorganizează în Consiliul Concurenței.

Conform art. 93 alin. (4) din Legea concurenței, directorul general al Agenției Naționale pentru Protecția Concurenței și cei doi adjuncți ai acestuia, numiți în funcție în condițiile Legii nr. 1103 din 30 iunie 2000 cu privire la protecția concurenței, vor exercita funcția de președinte și, respectiv, de vicepreședinți ai Plenului Consiliului Concurenței până la desemnarea componentei Plenului Consiliului Concurenței în conformitate cu prevederile prezentei legi.

Potrivit art. 35 alin. (2) din Legea concurenței, Plenul Consiliului Concurenței este compus din 5 membri, inclusiv un președinte și doi vicepreședinți, care sunt, respectiv, președinte și vicepreședinți ai Consiliului Concurenței. Pentru ca componenta Plenului Consiliului Concurenței să fie în conformitate cu prevederile prezentei legi, urma să fie selectați prin concurs și numiți încă doi membri de Plen. Conform art. 6 alin.(4) din Legea nr. 199 „Cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică”, funcțiile de demnitate publică din cadrul Plenului Consiliului Concurenței se ocupa prin numire cu organizarea unui concurs.

La 14.09.2012, în baza art. 93 alin. (4) din Legea concurenței, dînsul, în comun cu I. Echim și V. Cărare, au fost transferați de Parlament la funcțiile de vicepreședinți și președinte ai Plenului Consiliului Concurenței.

Conform art. 42 alin. (4) din Legea concurenței el, precum și I. Echim și V. Cărare, au dreptul la două mandate consecutive.

Conform art. 42 alin. (4), prin prisma art. 42 alin.(1) din Legea concurenței și art.6 alin. (4) din Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, Președintele Parlamentului urma să propună Parlamentului și să asigure accesul lui și a Vioricăi Cărare la două mandate consecutive în Consiliul Concurenței, or, prin prisma art. 6 alin. (4) din Legea susmenționată, la expirarea mandatului reclamantul are dreptul de a participa la concurs pentru a deține un alt mandat sau pentru a avansa la funcția de președinte al Consiliului Concurenței, iar în caz că accesul la următorul mandat nu este posibil, conform art. 18 alin. (2) din această lege, lui îi este garantat serviciul precedent sau echivalentul. Odată cu

intrarea în vigoare a Legii Concurenței, membrii Plenului Consiliului Concurenței trebuie să corespundă anumitor cerințe și restricții, și anume: art. 42 alin. (3) din Legea concurenței, fiecare membru al Plenului Consiliului Concurenței are dreptul la două mandate consecutive; art.42 alin. (5) prevede că, în funcția de membru al Plenului Consiliului Concurenței poate fi numită persoana care deține cetățenia Republicii Moldova, are studii superioare, competență profesională, o bună reputație.

Art. 42 alin. (8) prevede că, membri Plenului Consiliului Concurenței nu pot face parte din partide sau formațiuni politice.

A mai menționat reclamantul că art. 42 alin. (3) din Legea concurenței îi acordă dreptul lui, vicepreședinte de Plen al Consiliului Concurenței, să fie atras de Președintele Parlamentului și să participe ca candidat la procesul de selecție și alegere a membrilor Plenului Consiliului Concurenței propuși Parlamentului pentru numire.

Astfel, reclamantul considerând că corespunde tuturor cerințelor legale de a fi angajat în Consiliului Concurenței, și anume: are dreptul garantat de art. 42 alin. (3) din Legea concurenței la două mandate consecutive; are buna reputație și dreptul suplimentar garantate de art.1, 6, 13 lit. j) din Legea cu privire la veteran; este apolitic în baza Legii concurenței; are dreptul de a participa la concurs care se organizează obligatoriu conform art. 6 alin.(4) din Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, pentru ocuparea funcțiilor de demnitate publică din cadrul Plenului Consiliului Concurenței, de la 14.09.2012 lucrează cu bună credință și așteaptă începerea procesului de selecție și alegere a celor mai buni candidați pentru a fi propuși Parlamentului în vederea numirii în calitate de: președinte al Plenului Consiliului Concurenței, vicepreședinte de Plen al Consiliului Concurenței și membru de Plen al Consiliului Concurenței.

Mai mult, prin prisma art.42 alin. (3) din Legea concurenței, a avut dreptul să pretindă și la funcția de președinte al Plenului Consiliului Concurențe. Însă, la data de 11.07.2013, și respectiv, la 25.09.2013, sub presiunea acordului politic, fără concurs public, contrar art. 6 alin. (4) din Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, contrar dreptului său garantat în art. 42 alin. (3) din Legea concurenței, apar voințele Președintelui Parlamentului de selectare a candidaților la funcția de membru al Consiliului Concurenței în formă de propuneri: PP nr.14 din 11.07.2013 și PP nr.19 din 25.09.2013.

Lipsa concursului public de selectare a candidaților este un instrument al discriminării și violării drepturilor constituționale ale cetățenilor, violarea drepturilor la informație, violarea dreptului de a participa nemijlocit la administrarea treburilor publice, dreptul la libera alegere a muncii.

Invocă reclamantul că prin propunerile PP nr.14 din 11.07.2013 și PP nr.19 din 25.09.2013, Președintele Parlamentului, contrar art. 42 alin. (3) din Legea concurenței, art.7 alin.(1), alin.(2) lit. b), f), g), alin. (3) lit. b) din Legea cu privire la asigurarea egalității, a exclus candidatura sa, cu efect de limitare în angajare în câmpul muncii, promovează preferința în favoarea altei persoane membri în Partidele din Coaliția Pro Europeană.

Reclamantul, vicepreședinte de Plen al Consiliului Concurenței, pe motiv că nu este membru în Partidele din Coaliția Pro Europeană, prin excludere de la procesul de selectare și numire la funcțiile de demnitate publică, este refuzat de pîrîți de a fi angajat.

Președintele Parlamentului exclude dreptul acestuia la două mandate consecutive, în aceleași circumstanțe, în raport cu colega sa, V. Cărare, comportamentul Președintelui Parlamentului este diametral opus și respectă dreptul acesteia la două mandate consecutive.

Relevă reclamantul că, conform propunerilor Președintelui Parlamentului PP nr.14 din 11.07.2013 și PP nr.19 din 25.09.2013, discriminarea sa continuată în Parlamentul Republicii Moldova la adoptarea Hotărârii Parlamentului privind numirea în funcție a membrilor Plenului Consiliului Concurenței nr.179 din 12.07.2013, prin care Parlamentul a hotărît: Viorica Cărare se numește în funcția de președinte al Plenului Consiliului Concurenței, Guțu Emil și Cibotaru Mihail se numesc în funcția de vicepreședinte al Plenului Consiliului Concurenței, Maxim Ion se numește în funcția de membru al Plenului Consiliului Concurenței.

Prin Hotărârea Parlamentului privind numirea în funcție a unui membru al Plenului Consiliului Concurenței nr. 220 din 27.09.2013, Parlamentul a hotărât: Guțuțui Veaceslav se numește în funcția de membru al Plenului Consiliului Concurenței. Președintele Parlamentului nu a propus, iar Parlamentul nu a adoptat, careva hotărâri referitor la candidatul Feodor Gladii. Pîrîții nu au consultat voința sa, la două mandate consecutive, care rezultă din art. 42 alin. (3) Legea concurenței. Astfel, în raport cu dînsul, pîrîții încalcă prevederile art. 5 lit. g), art. 8 alin. (1), art.1 alin. (2) lit. f1) din Codul Muncii și principiile de bază ale reglementării raporturilor de muncă și a altor raporturi legate nemijlocit de acestea, principii ce reies din normele dreptului internațional și din cele ale Constituției Republicii Moldova, asigurarea egalității salariaților.

În final, invocă reclamantul că pîrîții nu au asigurat egalitatea de șanse și de tratament tuturor persoanelor la angajare potrivit profesiei, la orientare și formare profesională, la promovare în serviciu, fără nici un fel de discriminare; egalitatea salariatului, fără nici o discriminare, la avansare în serviciu, luându-se în considerare productivitatea muncii, calificarea și vechimii în muncă în specialitate, precum și la formare profesională, reciclare și perfecționare. De la data de 12.07.2013 el, tacit devine ex-vicepreședinte de Plen al Consiliului Concurenței sub restricțiile impuse de lista persoanelor oficiale de stat, exponente ale unui interes politic sau public deosebit, care sînt exceptate de la adresarea în instanța de contencios administrativ.

Susține, că Președintele Parlamentului Republicii Moldova nu i-a răspuns la cererile din 24.03.2014 și din 13.11.2013 referitor la încetarea discriminării și prezentarea informației. Mai mult, pîrîții ignoră problema achitării lui a indemnizației egală cu un salariu în modul stabilit de art. 17 alin.(3) din Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică.

Prin acțiunile pârâților i-a fost cauzat prejudiciu moral, fiindu-i lezată demnitatea, a oprit creșterea profesională, i-a fost știrbită imaginea, a fost plasat în stare de incertitudine pe lungă durată, i-a fost provocat sentimentul de stres și

neliniște pe motiv că dînsul nu este subiect al preferinței în partajările politice a funcțiilor publice, inclusiv, funcțiilor de membri Consiliului Concurenței.

Prin hotărîrea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 10 octombrie 2016 acțiunea a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Feodor Gladii a declarat apel împotriva hotărîrii primei instanțe, solicitînd casarea hotărîrii apelate și emiterea unei noi hotărîri prin care a admite acțiunea.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2017 a fost respins apelul declarat de Gladii Feodor și menținută hotărîrea primei instanțe.

În susținerea concluziilor sale instanța de apel a menționat că organizarea concursului de numire a noilor membri al Plenului Consiliului Concurenței a avut loc în temeiul prevăzut de Regulamentul Parlamentului, adoptat prin Legea nr. 797-XIII din 02 aprilie 1996 și Legea concurenței nr. 183 din 11.07.2012.

Instanța de apel a invocat că faptul că apelantul nu a fost propus pentru numirea în funcțiile de președinte, vicepreședinte sau membru al Plenului Consiliului Concurenței nu poate fi considerat ca fapte de discriminare și hărțuire a acestuia în câmpul muncii.

În concluzie, instanța de apel a apreciat cerințele apelantului-reclamant de discriminare și hărțuirea lui în câmpul muncii, de interzicere a încălcării în continuare a drepturilor, de restabilire a situației anterioare încălcării drepturilor și încasării venitului ratat și a prejudiciului moral în sumă de 500 000, ca fiind neîntemeiate și lipsite de substanță de drept și de fond.

La data de 18 mai 2017 Feodor Gladii a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea hotărîrilor judecătorești și emiterea unei noi hotărîri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului recurentul a invocat aplicarea eronată a legii de către instanța de apel.

Sustine că instanța de apel, nerespectînd în mod deliberat legea, fără să se pronunțe asupra tuturor motivelor și actelor normative invocate în cererea de apel, fără promovarea unei egalități depline și efective între el și alți cetățeni ai statului, eronat a considerat că intimații nu au știrbit egalitatea de posibilități, de tratament în materie de ocuparea forței de muncă și de exercitare a profesiei, eronat a considerat că acțiunile și inacțiunile intimaților: de refuz în acces la informație și concurs, de eliberare tacit-discriminatorie a lui din câmpul muncii, de reținerii salariale, de refuz la reangajare, nu există componenta discriminării și hărțuirii în câmpul muncii pe criterii de opinii.

Instanța de apel a judecat apelul, fără a se expune asupra criteriilor invocate de apelant – opiniile de neapartenență politică și celorlalte criterii similare.

După recurent, instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele pricinii.

Astfel, instanțele ierarhic inferioare nu au dat careva aprecieri reținerilor discriminatorii ale plăților salariale ale recurentului din cauza dublei angajări și nealocări de către Parlament a surselor financiare Consiliului Concurenței. Instanța de apel nu a identificat norma legală care ar permite intimaților să rețină și să

condiționeze achitarea salariului cu prezentarea carnetului de muncă în original. La fel, nu a dat apreciere la toate probele administrate.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale. Din materialele dosarului se atestă că recurentul la data de 03 aprilie 2017 a primit copia deciziei instanței de apel. Astfel, recursul declarat la 18 mai 2017 este depus în termen.

Examinînd temeiurile recursului declarat de Feodor Gladii în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Feodor Gladii nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură

civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Feodor Gladii.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Feodor Gladii se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru